

Krachten bundelen in Rotterdam

Geplaatst op 28 november 2023

Tijdens de Week van de Medezeggenschap en Festival Gezond verstand ontmoetten cliëntenraadsleden, actieve wijkbewoners, betrokkenen Zorgvrijstaat elkaar in het Wijkpaleis en gingen in gesprek over de kracht en kwetsbaarheid van formele en informele zorg. Ze leerden elkaar een beetje beter kennen en verkenden hoe ze krachten kunnen bundelen: 'Kunnen we als inwoners meer de regie over zorg en ondersteuning naar ons toetrekken- en hoe doen

we dat?'

Zorg dichtbij vanuit ruimte en regie

Toen we van start gingen zeiden de meeste deelnemers dat ze waren gekomen om te luisteren, informatie op te halen of vooral omdat men nieuwsgierig was. We zoeken naar haakjes om iets met elkaar te doen. Om zeggenschap bij mensen neer te leggen. Mensen met een zorgvraag, een ondersteuningsbehoefte, wijken waar hulp gemist wordt. Samen zoeken naar de verbinding met zorg en het samen meedenken over die zorg. Als je het namelijk meer vanuit de mensen kan organiseren gaat de kwaliteit omhoog en de kosten omlaag. Bewust van het feit dat het hier ook om de lange termijn gaat, zetten we allemaal in op het bijdragen aan het wisselen van het perspectief rond zorg, welzijn en ondersteuning. Er is namelijk RUIMTE!! In de beleving, de behoefte, maar ook zeker in het organiseren en financieren van zorg. Toen luisterden we niet alleen meer, hierdoor kwamen we in een activerend gesprek. En dat is ook mede het doel, samen verkennen en uitwisselen hoe we elkaar kunnen versterken.

Het wijkpaleis gaf ons de ruimte om elkaar als actieve wijkbewoners, cliëntenraden en betrokkenen bij Zorgvrijstaat te leren kennen. Eerst zoomen we in op Zorgvrijstaat, een initiatief dat bewoners van Rotterdam West wil organiseren in het zorgen voor elkaar en werkt aan zorgzame buurten.

Uitgangspunt van het met elkaar doen is dat het dichtbij is. Dichtbij de mens en van dichtbij georganiseerd. Nu ligt de regie veel verder weg en dat maakt de relatie tussen zorgvrager en organisator een andere. Wij willen die regie weer terugtrekken naar de mensen. En ja dat is ook lange termijn, maar geeft nu al thema's

mee om mee aan de slag te gaan.

Continuïteit vanuit de relatie

We gaan boksen samen. Of, we gebruiken met behulp van Colin, de vergelijking, de oefening van het boksen om met elkaar kracht en kwetsbaarheid te onderzoeken. Daarbij moeten we erg opletten, er loopt veel door elkaar en je moet van jezelf goed weten hoe je dit aan wilt pakken. En dat is herkenbaar in het systeem van zorg, die complexiteit en chaos. Soms bereik je elkaar daardoor niet of heb je een tussenstop nodig, om via via steeds verder te komen naar de juiste plek.

En daarom zoeken we naar relationele continuïteit dichtbij mensen. Geen systeem wat zo ver afstaat dat je niet weet hoe je erin komt en wat je eraan hebt. Maar wederkerigheid, het samen uitzoeken en de gemeenschappelijke kracht daaruit naar voren halen. Tussen burgers, wijken en professionals. En daar hebben we het gesprek verder op gevoerd. Wat zijn nou kansen en waar zien we knelpunten. Kansen liggen in de zorgwil (niet de zorgplicht) en het verbinden. Het zit in houding, taal en gedrag. Het anders borgen, vanuit het collectief, de gemeenschappelijke kracht; continuïteit niet vanuit het systeem of de regels maar vanuit de relatie en de intentie die daarbij hoort. Namelijk ondersteunen van wat mensen zelf kunnen en willen. In plaats van managen en beheersbaar houden van zorg die in hokjes moet passen.

Verbinding is het investeren waard!

Knelpunt is dat we daartoe soms schakels missen, er zijn zoveel zorg-eilandjes die vooral zichzelf in stand houden. We willen meer samen voor doelen staan, te denken aan het onderkoepelen van initiatieven in plaats van overkoepelend of top-down dingen regisseren. We willen met de benen in twee werelden staan en daarin een andere taal vinden met elkaar. De mens en het systeem beide zien en meer op elkaar laten aansluiten. Als we het nut en het effect daarvan kunnen laten zien in de praktijk, de meerwaarde zichtbaar wordt, dan gaat de gemeenschap als vanzelf mee.

Kunnen we schakels maken? Welke rol kan je daarin spelen als cliëntenraad, als professionele organisatie, als wijk? En hoe gaan we van interne invloed naar gezamenlijke samenspraak? Dit. Dit is de start van een beweging. En die moeten we doorzetten. Met elkaar, met het zicht op anderen die ook bewegen. En verhalen delen, van elkaar leren. En gewoon doen, gaan. En laten zien dat het werkt.

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Adviesonderwerpen van de cliëntenraad](#), [Organiseren en vernieuwen medezeggenschap](#)

Trefwoorden: [medezeggenschap in buurt of wijk](#), [week van de medezeggenschap](#)